

תת"ע (תל אביב) 9338-04-25 - מדינת ישראל נ' בסט קאר חברה לשרותי רכב בע"מ

תת"ע (תל-אביב-יפו) 9338-04-25 - מדינת ישראל ע"י נ' בסט קאר חברה לשרותי רכב בע"מ ע"י שלום תל-אביב-יפו
תת"ע (תל-אביב-יפו) 9338-04-25
מדינת ישראל ע"י
ב"כ עו"ד ביטון
נגד
בסט קאר חברה לשרותי רכב בע"מ ע"י
ב"כ מר קרויזר
בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה במחוז תל-אביב-יפו (בת-ים)
[25.09.2025]
כבוד השופטת שרית קריספין
החלטה
מחמת טעות, טרם ניתנה החלטה בבקשת הנאשמת לבטל את כתב האישום, מחמת התיישנות.
להלן החלטתי:
ביום 25.5.25, הגישה המבקשת בקשה לביטול כתב האישום, מחמת התיישנות וביום 16.6.25, ניתנה תגובת
המשיבה בסוגיה זו.
תמצית העובדות וטענות הצדדים:
רכב הנמצא בבעלותה של המבקשת, צולם, ביום 17.9.23, על ידי מערכת אכיפה אוטומטית (להלן - א3), כשהוא
עובר עבירה של נהיגה במהירות מופרזת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה ונערכה הודעת תשלום קנס
(להלן - הדו"ח), בהתאם.
אין מחלוקת בין הצדדים, כי ביום 25.10.23, פנתה המבקשת אל מפנ"א, בבקשה להסבת הדו"ח על שם המחזיק
ברכב, לטענתה, במועד העבירה וצירפה לבקשתה, העתק מחוזה ההשכרה.
לטענת המבקשת, עד למועד הגשת הבקשה לבית המשפט, לא ניתנה החלטת המשיבה בבקשת ההסבה וזאת בניגוד
לקבוע בסעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי.
מנגד, טוענת המשיבה, כי ביום 13.11.23, ניתנה תשובת מפנ"א - נספח ג' לתגובה, בה הודע למבקשת, כי חוזה
ההשכרה שצורף לפנייתה, אינו רלוונטי למועד העבירה ולכן, עליה להגיש חוזה רלוונטי.
כעולה מתגובת המשיבה, ביום 6.3.24, פנתה המבקשת שוב אל המשיבה ובפנייתה, טענה כי אף שהוגשה בקשה
להסבת הדו"ח במועד, לא ניתנה החלטה על הסבה ולכן, הדו"ח הועבר אל המרכז לגביית קנסות ואגרות.

מענה מטעם המשיבה נשלח את המבקשת, ביום 7.3.24 ובו צוין כי הדו"ח נשלח אל המבקש במועד והתקבל אצלה, על פי חזקת המסירה הקבועה בחוק וכן, צורף עותק ממכתב התשובה מיום 13.11.23.

ביום 8.5.24, הגישה המבקשת לבית המשפט בקשה להארכת מועד להישפט, על פי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי, בה טענה כי עם קבלת הדו"ח, פנתה, תוך המועד הקבוע בחוק, בבקשה להסבת הדו"ח על שמו של המחזיק ברכב במועד העבירה, אך המשיבה לא ענתה על בקשתה וכי רק ביום 1.5.24, נודע למבקשת כי הדו"ח מופיע על שמה, באמצעות מכתב שנשלח אליה מהמרכז לגביית קנסות ואגרות.

ביום 10.6.24, נעתר כבוד הש' שור לבקשה וזאת מהטעם, כי לא הוגשה תגובת המשיבה.

ביום 13.6.24, פנתה המבקשת את המשיבה בבקשה נוספת להסבת הדו"ח על שם המחזיק ברכב, לטענתה וצירפה לבקשה עותק מחוזה השכרה, החל מיום 17.2.20 וטרם הסתיים וכן, צורף תצהירו של נציג המבקשת, מר קרויזר. ביום 24.4.25, הוגש כתב האישום שבפני וביום 25.5.25, כאמור לעיל, הוגשה הבקשה שבפני.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, אני דוחה את טענת ההתיישנות של המבקשת וקובעת כי תגובת המשיבה לבקשה להסבת הדו"ח, כמפורט לעיל, ניתנה במועדה ונשלחה אל המבקשת ולא נטען ובוודאי שלא הוכח בפני, כי לא התקיימה "חזקת המסירה" לגביה.

משכך, פנייתה השנייה של המבקשת להסבת הדו"ח, לא הייתה תוך פרק הזמן הקבוע בחוק ובדין, הועבר הטיפול בהליך, אל המרכז לגביית קנסות ואגרות.

לאחר שבית המשפט נעתר לבקשה להארכת מועד להישפט, הרי שכתב האישום הוגש תוך כ-10 חודשים, דהיינו, תוך פרק הזמן הנדרש וגם כאן, אין התיישנות.

עם זאת, למעלה מן הצורך, אפנה לפסיקה לגבי חריגה ממועד הגשת כתב אישום, לאחר הגשת בקשה להישפט: ברע"פ 867/18 ראובן נתאי נגד מדינת ישראל, קבע כבוד הש' אלרון:

בית משפט זה קבע בעבר כי ההסדרים הקבועים בפרק ז' לחוק יוצרים סדרי דין מיוחדים בעבירות קנס, הגוברים, בין היתר, על ההסדרים הקבועים בסעיף 9 לחוק, שעניינו מועדי ההתיישנות בעבירות (רע"פ 7927/98 אביב גולדברג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.1.1999)). סעיף 225א(א) לחוק, שעליו סומך המבקש את ידיו, מורה כי:

עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב); עם זאת, סעיף 225א(ב) לחוק קובע בצורה ברורה כי - אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א). באשר להגשת בקשה להישפט, קובע סעיף 229א(2) לחוק כי - מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה.

לאחר מסירת הודעה על רצון להישפט כאמור, קובע סעיף 230 לחוק כי -

הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו (ההדגשות אינן במקור -י' א');.....ראשית, המבקש אינו בא בגדריו של סעיף 225א לחוק, שכן הומצאה לו הודעת תשלום קנס בפרק הזמן האמור בסעיף קטן (א), ובכל מקרה, מעת בקשתו להישפט אין מניעה להגיש נגדו כתב אישום אף לאחר המועדים הקבועים בחוק, זאת לפי סעיף קטן (ב)(ראו גם: רע"פ 2487/15 אייל אבולפיה נ' עיריית רמת גן [פורסם בנבו] (06.05.2015)). שנית, לשונו של סעיף 230 לחוק ברורה, ועל פיה יש לשלוח את ההזמנה למשפט בלבד בתוך שנה מיום הבקשה להישפט. הסעיף אינו מתייחס כלל למועד משלוח כתב האישום כתנאי להימצאות בתוך התקופה בה ניתן לדון באישום...תימוכין למסקנה זו נמצאים גם בדברי השופט ס' ג'ובראן, אשר דן בסוגיה דומה ברע"פ 389/06 עו"ד ירון קוסטליץ נ' עיריית תל אביב [פורסם בנבו] (10.7.2006): "[...] בעת שמומצאת לנאשם הזמנה לדיון, יודע הנאשם, כי מתקיים נגדו הליך. לפיכך יוצא, כי תכלית ההתיישנות הקבועה בחוק סדר הדין הפלילי, נשמרת גם אם לא מוגש כתב אישום במהלך תקופה של כשנה".

מכל האמור, טענת ההתיישנות נדחית.

לגופם של דברים ולצורך קידום ההליך, אני מורה לצדדים כדלקמן:

1. על המבקשת להגיש לתיק בית המשפט, עד ליום 16.10.25, צילום תעודה מזהה של תומר יקוטי, לגביו נטען כי החזיק ברכב במועד העבירה.
 2. על המשיבה להגיש לתיק בית המשפט, עד ליום 23.10.25, את הפרק המתייחס למסמכים שעל חברת השכרה להמציא למפנ"א, לצורך ביצוע הסבה על שם שוכר רכב, מתוך הנוהל המשטרתי הרלוונטי להסבת דו"חות. המזכירות תשלח לצדדים עותק מהחלטתי ותחזיר אלי את התיק ביום 26.10.25.
- ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ו, 25 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.